

РЕШЕНИЕ

№ 4944

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 26.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4948** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ със седалище [населено място] срещу Решение № ВТ-25-ПР от 21.03.2023г. на Директора на РИОСВ В. Т., с което е прието, че следва да се извърши оценка на въздействието върху околната среда / О./ за инвестиционно предложение „С. пътен възел Т.“ при км 101+000 на път I-5 „Р.-Бяла - В. Т.“ / свързване с път III-514/, което има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони.

С жалбата се иска отмяна на атакувания акт при следните съображения: Сочат, че процедурата по инвестиционното предложение / ИП/ е иницирана от А. с искане № 32-00-110 от 27.07.2022г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка върху въздействието върху околната среда / Приложение № 6 към чл. 6, ал.1 от Наредбата за О./. В хода на същата, от страна на органа са изискани допълнителни данни от инвеститора, както и от други специализирани органи.

Сочат, че целта на процедурата е да бъдат идентифицирани всички очаквани въздействия при реализация на ИП, като се определи вероятността от настъпване на значително отрицателно въздействие върху околната среда, с оглед характера, мащаба и местоположението на ИП, като се съобразят критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС.

За целта е изготвена подробна и технически обоснована информация по реда на Приложение 2 от Наредбата за О.. В същата се съдържа и заключение за липса на тава вероятност, което не е кредитирано от органа.

Считат, че органът по същество не е определил степента на очакваната значимост на въздействие с конкретни доказателства, които да оборят информацията и анализите по Приложение №2 от Наредбата.

По отношение на изложените от органа мотиви в т. I сочат: ИП касае подобряване на условията на движение, свързани с безопасността и намаляване на риска от катастрофи и инциденти. В обхвата на пътен възел „Т.“ попадат предимно урбанизирани територии, а с неговото изграждане не се променя интензивността на движението. Проектното решение ще спре транзитното преминаване на автомобили покрай[жк]и в централната част на [населено място], като част от транспортния поток от [населено място] през пътният възел ще се влива в път I-5 към [населено място]. Пътната връзка е предвидена да бъде изградена на участъци от републиканската пътна мрежа на път I-5, свързан с път III-514, като местоположението попада в индустриалната зона на града и граници с урбанизираната територия. Сочат, че тези пътища са изградени много преди приемането на защитените зони, като BG000610 „Река Я.“ е обн. ДВ, бр. 62/2016г. и бр. 63/2016г., а BG0000213 „Търновски височини“ е обнародвана в ДВ, бр. 52/2022г.

Считат, че експлоатацията на пътният възел няма да нарушава нормите за опазване на човешкото здраве в обхвата на близките жилищни квартали при отчетеното разпределение на приземните концентрации на азотни оксиди и фини прахови частици. Изчислената концентрация на азотни оксиди над нормата се отнася само до пътното платно, където нормата не се прилага. Няма данни автомобилният транспорт да се явява определящ дифузен замърсител за повърхностните води. От справка се установяват 2 броя пътно-транспортни произшествия без аварийни изпускания на замърсители в околната среда. С изграждане на пътната връзка ще се постигне повишаване на качеството на пътя.

Шумовото въздействие в етап строителство е временно до приключване на строителните работи в обекта. Въздействието е пряко отрицателно, но обратимо и краткосрочно и периодично / през деня/ с малък териториален обхват и ниска степен на въздействие върху жилищната зона. За периода на експлоатация не се очаква наднормено въздействие върху жилищните зони.

По отношение на мотивите в т. II, 1.1. и II.1.2 от решението намират следното:

В обхвата на ИП попадат предимно урбанизирани територии, като се засягат само три имота с НТП „Гори и храсти в земеделска земя“. Считат, че посочените от органа защитени видове в местообитание 91 E0 се представляват от единични видове. Засегнатата територия в миналото е представлявала застроена площ, което е видно от НТП на имот 10447.32.94 с предназначение – за друг вид производство, складов обект. Считат, че местообитание 91 E0 може да присъства в тясна ивица около реката, без да се засяга от строителството.

Местообитание 6430 е тревно местообитание, докато цялата площ на обхвата в границите на ЗЗ Я. е заета от дървесно-храстова растителност.

Правят извод, че в границите на обхвата липсват природни местообитания по смисъла на З., вкл. такива, предмет на опазване в ЗЗ Я..

По отношение на мотивите в т. II.1.4 сочат: Картираните като потенциални местообитания на ручейното пъстриче и голямата огневка площи са заети от дървесно-храстова растителност, произлизаща от озеленителни мероприятия покрай съществуващите транспортни съоръжения, като такава растителност е непригодна за тези два вида. Засегнатата територия не представлява местообитание за тези два вида,

поради което няма как да има фрагментация, като дават дефиниция за последната. Относно останалите видове сочат, че пътният възел ще засегне малка част от голям полигон с дървесно-храстова растителност, като оставащите извън ИП фрагменти са с достатъчна площ за запазване на характеристиките, поради което въздействието на ИП следва да се приеме за незначително. Съвкупността от всички съоръжения, както и малката дължина на пътния възел определят бариерния ефект като незначителен, а в обхвата му попадат предимно урбанизирани територии, а основният биокоридор – поречието на река Я. не се пресича.

По отношение на мотив в т. II.1.5 намират:

Пътен възел „Т.“ се развива в урбанизирана територия по следата на съществуващ първокласен път, като дори частта от река Я. в съседство да представлява заета от вида територия, защитеният индивид следва да е отдавна свикнал към типа безпокойство, поради което то се явява незначително. Доколкото по време на строителството ще се засегнат видове безгръбначни, земноводни и влечуги, но засегнатите площи са малки, твърдят, че ще се касае за единични екземпляри.

По отношение т. II.4 сочат:

В границите на обхвата на ЗЗ „Търновски височини“ в рамките на обхвата на пътния възел попада единствено съществуващият път III-514, като реализацията на обекта няма да промени съществуващото положение. ИП предвижда реализация на пътен възел в урбанизирана територия, като целият район на пътния възел е неподходящ за пъстрия пор.

Имотите, които ще бъдат засегнати и попадат в ЗЗ, са собственост на „Елит мес -Минев“ ООД с начин на трайно ползване – за друг вид производствен, складов обект и попада в границите на регулацията на града и в границите на ЗЗ 0000610 „Река Я.“. При строителството ще се засегне част от площта на имота, който е с общ размер 11 795 кв.м. Имот с идент. 10447.32.99 в землището на [населено място] е частна общинска собственост и е с НТП – гори и храсти в земеделски земи. При строителството ще се засегне около 4000 кв.м. от имота, който е с размер 52 967 кв.м. Имот с идент. 10447.156.54 е с отреждане - територия на транспорта – за републикански път /III-514/ и попада в границите на регулацията на ЗЗ „Търновски височини“. При строителството ще се засегне около 292 кв.м. от общата площ на имота, който е общо 17 853 кв.м. Имот с идент. 10447.156.67 в землището на [населено място] е общинска частна собственост с НТП – гори и храсти в земеделска земя, попада в границите на регулацията на [населено място] и границите на ЗЗ „Търновски височини“. При строителството ще се засегнат 8 кв.м. в общ 8651 кв.м. Засегнатата площ от ЗЗ „Търновски височини“ е в размер от 300 кв.м. В този участък на ИП се предвижда реконструкция и рехабилитация на кръстовище на път III-514. С тази дейност не може да се окаже негативно влияние в режима на опазване на ЗЗ. Този път е съществуващ, а реконструкцията и рехабилитацията ще се извършат в границите на регулацията, като посочените имоти попадат в нея и ще се засегнат минимални площи.

С ИП се предвижда основна връзка между път I-5 и III-514 да се осъществи посредством мостово съоръжение, преминаващо над ЖП линия. Основното съоръжение е мостова конструкция с 5 отвора. Долното стоеие се състои от 4 стълбове, разположени на 45 метра и 2 обсипни устоя в края на съоръжението. Ще се изгражда и второ мостово съоръжение с два отвора, което също ще премостова ЖП линията. То ще се изгражда с два отвора. Междинната опора е на разстояние 22 метра.

От това следва, че засегнатата площ от земната повърхност в ЗЗ ще бъде минимизирана и няма да възпрепятства видовете – обект на опазване в ЗЗ, ако ги има реално в урбанизираната граница на града.

Мотиви II. от 1 до 4 сочат, че същите са от вид и характер, съгласно които реализирането на ИП не предполага налагането на извършване на едногодишен мониторинг на защитени видове.

По отношение на мотив т. II.6 намират: ИП съгласно становище на БДДР е допустимо, като за двата основни документа за интегрирано управление на води, а именно ПУРБ 2016-2021г. и ПУРН 2016-2021г. приети от МС и актуални към настоящия момент.

Предвидените мерки и в двата плана не касаят пряко ИП и не са неизпълними при неговата реализация, доколкото са свързани и с изисквания на ЗВ и подзаконовите му актове. Характерните хидрографски особености в ИП с оглед ограниченото засягане на част от РЗП П. / река Я. между градовете В. Т. и Горна оряховица/ са взети под внимание и в участъка от км. 0+335 до км 0+534 с дължина 199 метра/ се предвижда армонасипна стена, както и нов водосток при кв 0+330.

Не споделят тълкуването на органа по отношение на писмото на БДДР. Същото било некоректно по отношение на залегналите в становището констатации, препоръки и заключения.

Правят заключение, че изложеното е благоприятен фактор по отношение на заявените в мотивите риск в случай на наводняване.

В т. 6 от становището на БДДР, се сочи, че чл. 93, ал.9, т.3 от ЗООС е неприложим за ИП.

По отношение на мотив т. III считат:

При формулирането на този мотив не са съобразени представените данни, направените обосновани анализи за типа и характеристиката на очакваните въздействия върху компонентите и факторите на околната среда в информацията по Приложение 2.

По отношение на защитените зони са възможни незначителни кумулативни въздействия, които дори са частично обратими, в по-голямата си част степента на въздействие е ниска, а за останалите средна.

Въз основа на горното считат, че липсва на значително отрицателно въздействие върху околната среда при бъдеща реализация на ИП.

Молят за отмяна на решението.

Делото е постъпило в съда чрез органа, който е изложил пространно становище за неоснователност на жалбата и моли жалбата да бъде отхвърлена.

В проведеното съдебно заседание се представлява от юрк С., който поддържа жалбата. Депозира писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът се представлява от юрк А. и юрк Д., които оспорват жалбите. Депозирани са писмени бележки и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, като съобрази становищата на страните и действащата нормативна уредба, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от правнозасегнатата страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

Административното производство е стартирало с уведомление за инвестиционно предложение от Агенция „Пътна инфраструктура“ вх. №1385/20.04.2021 г. до директора на РИОСВ - В. Т.. Инвестиционното предложение (ИП) „С. пътен възел

„Т.“ при км 101+000 на път 1-5 „Р. - Бяла - В. Т.“ (свързване с път Ш-514)“ предвижда изграждане на пътен възел „Т.“, който ще бъде разположен при км 102+700 на Път I-5 „Р. - Бяла - В. Т.“ и около км 48+703 на Път Ш-514 „Горна О. - В. Т.“. Разработено е проектно трасе (идеен проект от 2020 г.), като транспортната връзка на Път I-5 с Път Ш-514 е решена като триклонен огледален образ на пътен възел - тип „Тромпет“.

С писмо, изх. №1385(2)/10.05.2021 г., на основание чл. 5, ал. 1 от Наредбата за О., Директорът на РИОСВ - В. Т. е информирал възложителя, че ИП попада в приложното поле на т. 10 - „Инфраструктурни инвестиционни предложения“, буква „д“ - „строителство на пътища (невключени в приложение №1)“ на Приложение №2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗООС, предвид което и съгласно разпоредбите на чл. 93, ал. 1 от същия закон, следва да бъде провердена процедура по преценяване необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда (О.).

В тази връзка, с писмо вх. №1385(4)/02.08.2022 г. от жалбоподателя е направено искане за преценяване необходимостта от извършване на О. за ИП, с информация за това, съгласно приложение № 2, към чл. 6 от Наредбата.

С обжалваното решение, на основание чл. 93, ал. 1, т. 1, ал. 3 и ал. 6 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 4, т. 1 от Наредбата за О., чл. 31, ал. 4 и ал. 8 от З., чл. 40, ал. 5, във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1, чл. 20, ал. 1 и ал. 3 от Наредбата за ОС, въз основа на представена от възложителя/жалбоподател писмена документация по приложение №2 към чл. 6 от Наредбата за О., е решено да се извърши оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение: „С. пътен възел „Т.“ при км 101+000 на път I-5 „Р. - Бяла - В. Т.“ (свързване с път Ш-514)“, което има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони.

След преглед на представената документация, на основание чл. 40, ал. 3 от Наредбата за ОС, въз основа на критериите по чл. 16 от същата наредба, е направена преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие, съгласно която ИП „С. пътен възел „Т.“ при км 101+000 на път 1-5 „Р. - Бяла - В. Т.“ (свързване с път Ш-514)“, има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитени зони BG0000610 „Река Я.“ и BG0000213 „Търновски височини“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна.

ИП попада частично в две защитени зони (ЗЗ) от мрежата „Натура 2000“ по смисъла на Закона за биологичното разнообразие (З.):

1. BG0000610 „Река Я.“ за опазване на местообитания по чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие, обявена със Заповед №РД-401/12.07.2016 г. на министъра на околната среда и водите (ДВ, бр. 62/2016 г.), изменена и допълнена със Заповед №РД-1068/07.11.2022 г. на министъра на околната среда и водите (ДВ, бр. 90/2022 г.). Съгласно предварителната информация, ЗЗ ще бъде засегната на площ около 15,4 дка;

2. BG0000213 „Търновски височини“ за опазване на местообитания по чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие, обявена със Заповед №РД-325/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите (ДВ, бр. 52/2021 г.). Съгласно предварителната информация, ЗЗ ще бъде засегната на площ около 0,3 дка.

Съдът приема, че решението е постановено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени, въз основа на фактически установеното, необходимостта от извършване на О., т. е. при упражняване на

оперативна самостоятелност и при спазване на изискванията за законосъобразност на административните актове.

Решението е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия и в рамките на териториалната му компетентност. Съгласно чл. 93, ал. 3 от ЗООС, компетентен да извърши преценка на необходимостта от извършване на О. за предложения по чл. 93, ал. 1, т. 1 - т. 3 от ЗООС е директорът на съответната РИОСВ.

Решението е издадено при спазване изискванията за писмена форма. То съдържа всички реквизити, съгласно общата норма на чл. 59, ал. 2 от АПК, вкл. фактическите и правните основания за издаването му.

При издаване на оспорения акт са спазени административнопроцесуалните норми. Административният акт съдържа подробни мотиви и съответен на тях диспозитив.

Настоящият състав на съда приема, че правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл. 7 от Наредбата за О., компетентният орган по чл. 6 преценява необходимостта от извършване на О., като взема предвид не само получените становища, констатации и резултати от консултации, а определя и степента на значимост на въздействието върху околната среда, въз основа на представената от възложителя информация по чл. 6 и критериите по чл. 93, ал. 4 ЗООС.

От друга страна, съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредбата за О., при преценяване на необходимостта от извършване на О., независимо от заключенията по останалите критерии по чл. 93, ал. 4 от ЗООС, компетентният орган задължително се произнася с решение да се извърши О., когато са налице обстоятелства по чл. 31, ал. 8 от Закона за биологичното разнообразие.

В процесния случай, съдът приема, че органът е извършил предписаните от цитираните норми анализи и е извел мотивирано решение.

Преценката за въздействието върху защитени зони е елемент от преценката, която следва да бъде направена при вземането на решение относно необходимостта от изготвяне на О., предвид разпоредбата на чл. 40, ал. 5 от Наредбата за ОС и чл. 31, ал. 1, ал. 4 и ал. 8 от Закона за биологичното разнообразие.

Правилно и законосъобразно е направена преценка за наличие на вероятното значително отрицателно въздействие по реда на З. и Наредбата за ОС, предвид посочените норми и безспорният факт, че ИП засяга две защитени зони. Анализът е извършен на база данните и информацията в Стандартния формуляр за данни (СФД) за двете защитени зони и определените Специфични и подробни цели за опазване на защитена зона BG0000610 „Река Я.“, утвърдени със Заповед №РД-1068/07.11.2022 г. на министъра на околната среда и водите (ДВ, бр. 90/2022 г.) за изменение и допълнение на заповедта за обявяване на зоната). Същите са подкрепени и от извършена проверка на терен от експерти на РИОСВ - В. Т., отразена в Констативен протокол (КП) №БР-СС-01 от 25.01.2023 г. Картирането по проект „Картиране и

определяне на природозащитното състояние на природни местообитания и видове - фаза Г" (МОСВ 2013 г.), внедрено в Информационната система за защитените зони от екологичната мрежа „Натура 2000“, е използвано частично, най-вече като отправна точка, предвид съществуващите пропуски, неточности и наличието на по-актуална информация.

Съдът споделя тезата на ответника, че информацията по приложение №2 към чл. 6 от Наредбата за О., предоставяна от заявителите, не се изготвя от експерти със специализирана компетентност по компонентите на околната среда и не е научно обоснована, съответно не е налице презумпция за пълнота и достоверност на направените в нея анализи.

Експертите, които изготвят доклади по О. от друга страна, освен че трябва да отговарят на определени критерии за образование и опит, носят отговорност за пълнотата, достоверността и обективността на разработените от тях раздели на доклада за О. и на даденото от тях заключение по смисъла на чл. 83, ал. 5 от ЗООС. Още по-детайлни са изискванията към експертите, които следва да изготвят оценката на степента на въздействие на инвестиционното предложение върху природните местообитания и местообитанията на видовете, съгласно чл. 31, ал.22 от З..

При преценяване необходимостта от извършване на О. не се отчита единствено информацията по приложение №2, но и критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС и получените становища, констатации или резултатите от консултации.

Същата няма доказателствена стойност, а напротив – изцяло в правомощията на органа, и то при условията на оперативна самостоятелност, е да извърши допълнителна проверка, респ. да прецени посочените критерии, както по чл. 93, ал.4 от ЗООС, така и по З..

Съдът намира за достатъчно основание за обоснования в акта извод за необходимост от О. фактът, че информацията по приложение №2, представена от възложителя, е изградена върху неактуални данни и неподкрепени заключения.

Информацията за защитените зони почива единствено върху картирането по проект „Картиране и определяне на природозащитното състояние на природни местообитания и видове - фаза Г" (МОСВ 2013 г.), което към момента не може да се приеме и използва като обективно и изчерпателно, предвид наличните по-актуални проучвания и определените специфични и подробни цели за опазване на 33 BG0000610 „Река Я.". За 33 BG0000213 „Търновски височини“ е напълно пренебрегнато потенциалното въздействие в следствие промяната на интензивността на трафика. В този смисъл, възражението в жалбата, че защитените зони са

обявени за такива в по-късен момент от изграждането на съществуващата инфраструктура, част от която ще е предмет на ИП, са напълно неоснователни. Именно ИП е било предмет на разглеждане пред органа, който е длъжен да извърши проверка спрямо съществуващото към момента на сезирането му положение, което е именно и смисълът на предвидената от Закона защита за околната среда и биоразнообразието. Съгласно данните от проект „Картиране и определяне на природозащитното състояние на природни местообитания и видове – Фаза I“ на МОСВ се установява, че ИП не засяга местообитания, предмет на опазване в ЗЗ „Река Я.“, но в съвкупността от разглеждане на кумулативния ефект се установява е взето предвид, че за двете природни местообитания 91 Е0 и 6430 в определените определените природозащитни цели са посочени междинни цели, съгласно които е предвидено цялостно верифициране на съществуващото картиране и ново картиране, с цел прецизиране на площта им. Последното следва и от съобразения ОУП на [населено място], съгласно който имотите, попадащи в защитени зони, не са предвидени за урбанизация и строителство, а за „Обществено озеленени площи“ /Т2/. Съобразено и потенциално засягане на видове, предмет на опазване в ЗЗ, като специално е посочено наличието на вероятно отрицателно въздействие на междинните цели за влечуги и земноводни, в която връзка е възложено допълнително условие за извършване на ежегоден мониторинг на двата основни пътя, върху които ще повлияе съоръжението, предмет на ИП.

Въз основа на критериите по чл. 16 от Наредбата за ОС е направена обоснована преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие, съгласно която ИП „С. пътен възел „Т.“ при км 101+000 на път 1-5 „Р. - Бяла - В. Т.“ (свързване с път Ш-514)“, има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитени зони BG0000610 „Река Я.“ и BG0000213 „Търновски височини“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна.

С основно значение е възможният кумулативен ефект в ЗЗ BG0000610 „Река Я.“, който е достатъчно подробно отразен в контролния лист към чл. 16 от Наредбата за ОС. Изброени са значителен брой (33 бр.) ППП/ИП, идентифицирани по сходно въздействие, върху посочените природни местообитания и видове. Общият брой на ППП/ИП в ЗЗ е голям. Важно е да се подчертае, че част от тези ППП и ИП са в относителна близост до настоящото ИП - в същото землище и община.

Не се споделя и възражението, че е било необходимо пълно и пряко доказване на обстоятелствата, изискващи О., тъй като законът предвижда

да бъде допуснато съществуване на вероятност от значително отрицателно въздействие върху защитената зона. Именно с оценката за степента на въздействие, която се представя под формата на самостоятелен доклад към доклада по О., ще бъде доказано дали инвестиционното предложение реално би оказало значително отрицателно въздействие върху защитената зона или не.

Същото следва и от член 6 от Директива 92/43/ЕИО за местообитанията, съгласно тълкуването на който следва, че за а задействието на предпазните мерки, посочени в член 6, параграф 3, не е необходимо да е сигурно, че ще бъде оказано значително въздействие, а просто да има такава вероятност.

Предвид горното, съдът приема, че правилно административният орган, въз основа на събраната информация, е достигнал до извода, че има вероятност от значително отрицателно въздействие върху защитени зони BG0000610 „Река Я.” и BG0000213 „Търновски височини” за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна.

По отношение на конкретно наведените в жалбата възражения, съдът приема следното: Изложените в жалбата твърдения досежно мотив т. I по същество не оспорват съдържанието на цитирания мотив в неговите 8 точки. В т. I на процесното решение не са изложени мотиви за значително шумово въздействие или вероятност от въздействие върху компонент атмосферен въздух, в каквато връзка е изложението на жалбоподателя. Мотивът на органа по т. 1.6, че строителството предполага риск от аварийно замърсяване или увреждане на околната среда. Същото не се опровергава от жалбоподателя, който в жалбата сочи, че такъв риск е налице и бланкетно посочва, че „рискът от аварийно замърсяване и увреждане на околната сред предвид местоположението и характера на ИП се управлява чрез стриктно прилагане на най-добрите строителни практики при строителство на пътища... “.

По отношение на твърденията в жалбата досежно мотив т. II.1.1 и II.1.2.: В мотив т. II. 1.1 от Решение №ВТ-25-ПР/2023 г. е посочено, че е извършена проверка на терен, в резултат на която са налице данни, въз основа на които е обоснована възможността за наличие на двата типа природни местообитания с кодове 6430 и 91 ЕО*. Констатациите от проверката за отразени в КП №БР-СС-01/25.01.2023 г., в който е описана разпространената растителност, която е било възможно да бъде определена към момента и сезона на проверката.

Посоченото в жалбата старо застрояване в ПИ с идентификатор 10447.32.94 е отчетено при извършване на преценката, като е взето предвид, че към момента от него са останали няколко полуразрушени

постройки, които нямат никакво експлоатационно приложение и са обрасли с растителност. В сегашното си състояние те не оказват никакво въздействие върху функцията на територията като местообитания, като дори може да служат като укрития за някои животински видове. Допълнително може да се добави, че в териториално устройственото планиране, двата засегнати имота в границите на ЗЗ не са предвидени за урбанизация и строителство. В действащия Общ устройствен план на [населено място], имплементиран в Общия устройствен план на [община], двата имота са отредени в устройствена зона „Обществени озеленени площи“ (Т2).

При проверката на терен е отчетено наличието на чужди инвазивни видове, което е в съответствие с описаното в жалбата, както и че местообитание 91 ЕО* не заема цялата площ на двата имота, т.е. изключени са отдалечените площи от бреговата линия и тези с разрушените постройки. Така, както е посочено в мотивите, предполагаемите засегнати площи от двете местообитания не отговарят на цялата засегната площ от защитената зона, именно защото е преценено, че те не са развити повсеместно.

Горните две местообитания често образуват комплекс и имат общи характерни видове от тревния етаж. Такива комплекси от двете местообитания са широко разпространени в България.

Съдът приема за правилно приетото, че събраните данни са достатъчни, за да не може да се пренебрегне или да се изключи вероятността за наличието на тези два типа местообитания в засегнатите имоти.

Съдът вече изложи тезата, че споделя възприетото от органа да не се позовава на картирането от 2013 г., а че следва да се изходи от утвърдените природозащитни цели междинни цели, където е предвидено цялостно верифициране на съществуващото картиране, като същите включват и посочените два типа защитени местообитания.

Съобразена е и необходимостта от временна, допълнителна площ по време на строителството - пътища за достъп и разполагане на строителната техника, площадки за съхранение на земни маси и др., което е свързано с разчистване, т. е. унищожаване на растителността, често и на горния почвен слой, на по-голяма площ от тази на изграденото съоръжение (15,4 дка). Съдът споделя извода, че предвид сложността и геометрията на елемента, който засяга защитената зона, може да се очаква значително по-голяма реално засегната площ от защитената зона по време на строителството, включително достигане непосредствено до реката. Последното е посочено и в заявлението на жалбоподателя, че на този етап не могат да се определят местоположението и площта за такива дейности.

Тъй като в рамките на преценката на степента на въздействие не могат да се съберат категорични данни, които да докажат липсата на отрицателно въздействие, наличието и реално заетата площ от местообитания, не може да се постигне достатъчна степен на сигурност, въз основа на която да се съгласува ИП.

В този смисъл, съдът приема за основателно, че е изисканата оценка на степента на въздействие, която да се извърши с повече проучвания в подходящите сезони и да представи по-категорични данни, анализи и заключения.

По отношение на твърденията в жалбата досежно мотив т. II.1.4 и т. II.1.5 В информацията в Приложение №2 не са описани дефрагментационни съоръжения, поради което разглеждането и обсъждането на такива съоръжения е една от задачите при извършването на О. и ОСВ.

Твърдението в жалбата, че „ основният биокоридор - поречието на р. Я., не се пресича“ не съответства на фактите, тъй като „Поречието“ включва заливни тераси и други прилежащи крайбрежни земи. Именно върху такъв терен, част от поречието на реката, ще бъде изградена пътната връзка в границите на 33.

По отношение на твърденията в жалбата досежно мотив т. II.4:

Съображенията на жалбоподателя са в съответствие с възприетата информация от компетентния орган. В мотива не е посочено въздействие в резултат на реконструкцията и рехабилитацията на кръстовище на път Ш-514. За пряко засегнатата площ от 33 BG0000213 „Търновски височини“ от 0,3 дка, в резултат на реконструкцията на кръстовище, е преценено, че няма вероятност да окаже значително въздействие върху тази 33, както и от който и да е друг от елементите на ИП. По тази причина в обжалваното решение не е изразен мотив за очаквано въздействие, като това е отразено и в контролния лист към чл. 16 от Наредбата за ОС.

Участък от трасето на съществуващия път Ш-514 преминава през територията на 33 BG0000213 „Търновски височини“ непосредствено след кръстовището за реконструкция, а в друг участък преминава в непосредствена близост до зоната. Изразеният мотив се отнася единствено за косвеното въздействие в резултат от предполагаемата промяна на интензивността на трафика по път Ш-514, в резултат на последващата експлоатация на ИП. Към мотива е посочено уточнение, с което се подчертава специфичната уязвимост на 33 от нови и съществуващи пътища, съгласно посочените заплахи в Стандартния формуляр за данни (СФД). Мотивът произтича от това, че новият пътен възел е пряко свързан със съществуващия път Ш-514 и се създава

своеобразен северен обходен път на гр. В. Т. в посока към и от други значими населени места (гр. Горна О., [населено място] и др.). Този обход е нова пряка връзка за автомобилния трафик от направленията от север, юг и запад, въз основа на което е обосновано да се предвиди увеличаване на неговата интензивност по път Ш-514, което от своя страна налага очакването за въздействия върху посочените видове, които са особено уязвими от прегазване.

По отношение на мотив т. II.6 от процесното решение, съдът съобрази следното: Не е спорно, че ИП е допустимо спрямо ПУРБ в Д. район 2016 - 2021 г. и ПУРН 2016 - 2021 г., което изрично е посочено на стр. 3 от процесното решение. ИП е допустимо спрямо мерките за постигане добро състояние на водите, определени в ПУРБ в Д. район 2016 - 2021 г., при спазване на мерките, посочени в т. 1.1.2 от становище изх. №ПУ-01-95(1)/20.02.2023 г. на БДДР. Реализирането на ИП е допустимо спрямо Програмата от мерки за намаляване на риска от наводнения, заложена в ПУРН 2016 - 2021 г. в Д. район, при спазване на мерките, посочени в т. 1.2.2 от становище изх. №ПУ-01-95(1)/20.02.2023 г.

Следователно, указанията на специализирания орган, видно от мотивираната оценка за значителното въздействие върху водите и водните екосистеми, направена от БДДР (стр. 7 от становище изх. №ПУ-01-95(1)/20.02.2023 г. на БДДР), Реализирането на ИП за „С. пътен възел „Т.“ при км 101+000 на път 1-5 „Р. - Бяла - В. Т.“, няма да окаже значително въздействие върху водите и водните екосистеми и е допустимо спрямо ПУРБ и ПУРН при условие, че се спазват мерките, посочени в т. 1 и законовите изисквания, посочени в т. 2 от становището.

Това е така, защото, видно от становище изх. №ПУ-01-95(1)/20.02.2023 г. на БДДР е посочено, че ИП попада в район с висок потенциален риск от наводнения „р. Я. между градовете В. Т. и Горна О.“ с код BG1APSF RYN 023. С цел недопускане повишаване на риска от наводнения при проектиране на параметрите на северен пътен възел „Т.“, следва да се оцени влиянието му върху риска от наводнения - мярка с код PRE83-PR069 .

Т.е, мотивите на специализирания орган /БДДР/ са инкорпорирани в оспореното решение.

Обстоятелството, че в т. 6 от становището на БДДР е посочено, че чл. 93, ал. 9, т. 3 от ЗООС е неприложим за ИП е вярно, но ирелевантно, тъй като преценката на компетентния орган не е обоснована от наличие на обстоятелствата по чл. 93, ал. 9, т. 3 от ЗООС.

По отношение на мотив III, в частта досежно кумулативния ефект,

жалбоподателят, отново препраща към информацията по Приложение №2 към чл. 6, ал. 1 от Наредбата за О., при липсата на каквито и да било анализи и оценки в информацията, касаещи кумулативното въздействие в района на ИП. Съвсем лаконично в информацията е посочено, че инвестиционното предложение няма връзка и кумулиране с други ИП в обхвата на новопроектирания пътен възел и кумулативен ефект не се очаква.

Обстоятелството, че ИП е допустимо спрямо режима на дейностите в 33 BG0000610 „Река Я.” и 33 BG0000213 „Гърновски височини”, определен със заповедите за обявяването им, не е спорно, но противно на твърденията на жалбоподателя, то не опровергава вероятността от значително отрицателно въздействие на ИП върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитените зони.

При извършване на преценката, видно от приложения контролен лист към чл. 16 от Наредбата за ОС, са отчетени: всички заплахи, влияния, съгласно СФД, такива констатирани при контролната дейност на РИОСВ, като са взети предвид посочените влияния от пътища в двете защитени зони; целите за посочените в мотивите местообитания и видовете; релевантните ППП и ИП в 33 BG0000610 „Река Я.”, с кумулативно въздействие върху посочените местообитания и видове.

В заключение може да се обобщи, че компетентният орган е спазил реда за извършване на оценка за съвместимостта, съгласно Глава втора и трета от Наредбата за ОС, извършил е необходимото допълнително събиране на информация, тъй като такава е било наложително, съобразил се е изцяло с действащите документи за управление и опазване на защитените зони и с утвърдените Указания по прилагане на измененията и допълненията на Наредбата за ОС.

Следва да бъде съобразен и фактът, че информацията по Приложение №2 към чл. 6, ал. 1 от Наредбата за О., предоставена от възложителя, не е съобразена със Стандартния формуляр с данни и оценки за защитената зона, както и специфичните и подробни цели на опазване на 33 BG0000610 „Река Я.”, тъй като същите са определени след предоставяне на информацията по Приложение №2 от възложителя със Заповед №РД-1068/07.11.2022 г. на министъра на околната среда и водите за изменение и допълнение на Заповед №РД-401/12.07.2016 г. на министъра на околната среда и водите за обявяване на защитена зона BG0000610 „Река Я.” (ДВ, бр. 90/11.11.2022 г.).

Компетентният орган по околна среда правилно и в достатъчна степен е мотивирал преценката си за необходимостта от извършване на оценка на

въздействието върху околната среда и е издал законосъобразно и правилно решение. Не са допуснати нарушения на административната процедура, материалния закон и целта на закона. Същият е действал в условията на оперативна самостоятелност, като са изложени достатъчно и подробни мотиви, които да доведат до направения извод.

По изложените съображения, съдът преценява жалбата като неоснователна и като такава следва да я отхвърли .

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер от 240 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ със седалище [населено място] срещу Решение № ВТ-25-ПР от 21.03.2023г. на Директора на РИОСВ В. Т., с което е прието, че следва да се извърши оценка на въздействието върху околната среда / О./ за инвестиционно предложение „С. пътен възел Т.“ при км 101+000 на път I-5 „Р.-Бяла - В. Т.“ / свързване с път III-514/, което има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати в полза на РИОСВ В. Т. сумата от 240 / двеста и четиридесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.